

Rhythm of Thai Life

C.S. Wong | Mr. Yanyong Olarachin | Mr. Waranun Chutchawantipakorn | Mr. Dacho Buranabunpot | Dr. Nipon Chaisrisookumporn
Mr. Boonthachai Chaiviroonjaroen | Mr. Suraphol Sukhumtus | Mr. Somsak Patanapitoon | Mr. Puttithorn Promduang

Rama IX Art Museum Foundation

Rhythm of Thai Life

by C.S.Wong and the 8 photographers

AGENDA

เชิญชมนิทรรศการภาพถ่ายเอกรงค์ ผลงาน ๙ ศิลปิน ผู้นำเสนอวิถีไทย บันทึกภาพผ่านมุมมอง สายตาที่เห็นโลก และชีวิต อย่างเข้าใจสัจธรรมของธรรมชาติ มนต์ลึกลับย้อนรอยอดีต บอกเล่าเรื่องราวของวันวานสู่ลมหายใจของปัจจุบัน

You are cordially invited to attend a photo exhibition "Rhythm of Thai Life" by 9 leading photographers. The exquisite photos reflex Thai people's ways of living through the artistic eyes and understanding in the true nature of life of 9 photographers who beautifully capture the charm of the past to be appreciated in the present.

นิทรรศการ "วิถีไทย"

โดย อาจารย์ จีเส่ง ห่วง
ยรรยง โอฬารชิน
วรณันท์ ชัยวาทิพากร
เดโช บุรณบรพ
ทพ.นิพนธ์ ชัยศรีสุขอำพร
บุญชูโชย ไชยวิรุณเจริญ
สุพล สุคำคณ
สมศักดิ์ พัฒนพิฑูรย์
พุฒิสรรค์ พรหมดวง

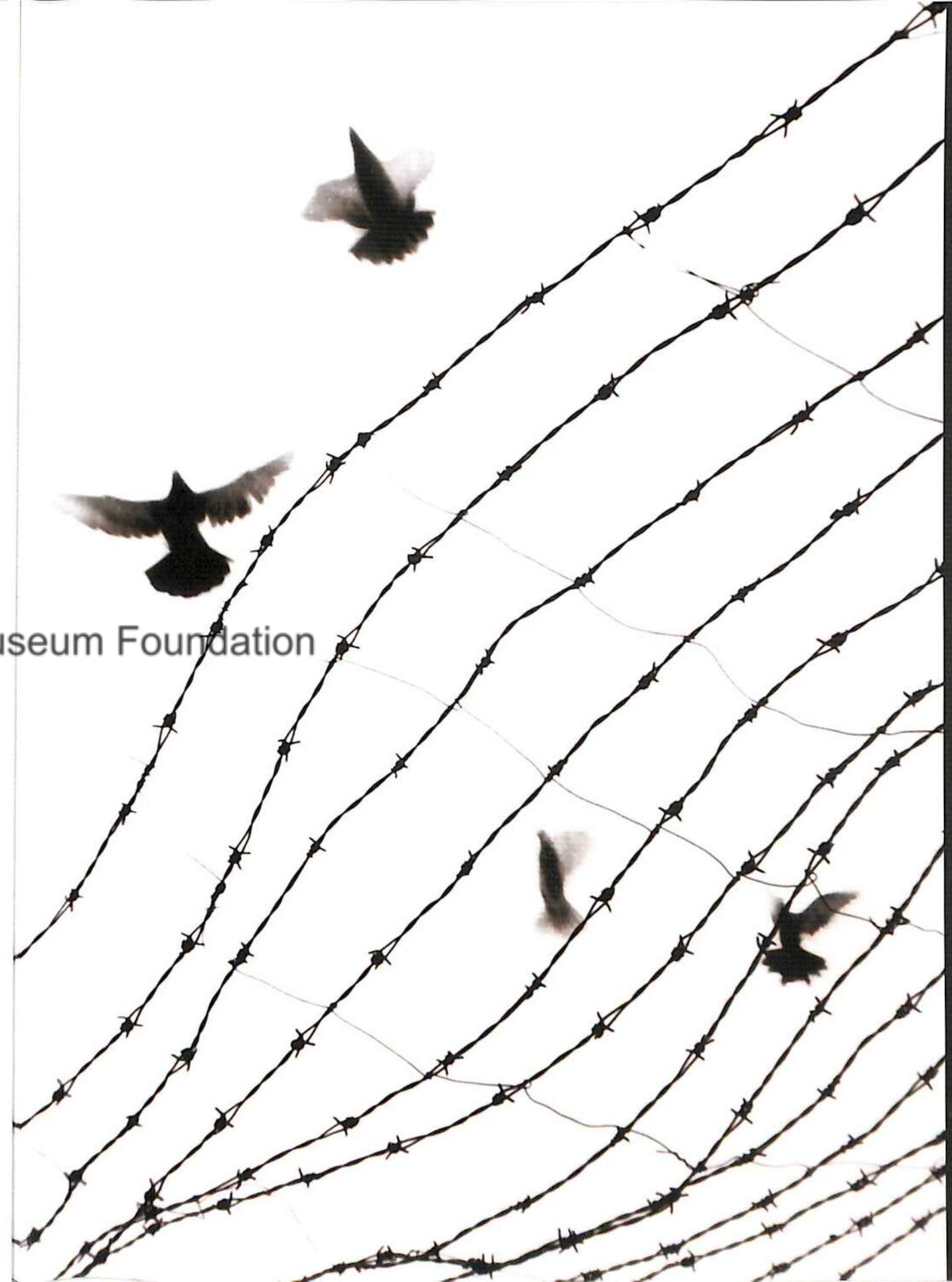
"Rhythm of Thai Life"

by Mr. C.S. Wong
Mr. Yanyong Olarachin
Mr. Waranun Chutchawantipakorn
Mr. Dacho Buranabunpot
Dr. Nipon Chaisrisookumporn
Mr. Boonthachai Chaiviroonjaroen
Mr. Suraphol Sukhumtus
Mr. Somsak Patanapitoon
Mr. Puttithorn Promduang

3rd SEP - 25th NOV 2012
at Museum of Contemporary Art, Bangkok

© Copyright Thai Art Museum Co.,Ltd. All rights reserved

Rama IX Art Museum Foundation

สู่อิสระภาพ
เทคนิค ซันวิช , ปี 2508

Title : Freedom
Technique : film sandwich , Year 1965

คำปรารภ

มนต์เสน่ห์ของภาพที่ถ่ายด้วยฟิล์มขาวดำนั้น ให้สุนทรีภาพที่สื่อความรู้สึก สร้างอารมณ์ และความงามละเมียดละไมของแสงเงา รวมไปถึงเทคนิคการสร้างฟิล์ม การอัดขยายภาพ ล้วนเป็นศิลปะอีกแขนง ที่ต้องใช้ความประณีตและความคิดสร้างสรรค์ไม่น้อยไปกว่างานจิตรกรรม ภาพขาวดำมีพลังดึงดูดสายตาด้วยโทนต่างระดับของสีขาวจรรดดำ ซึ่งต้องอาศัย ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของช่างภาพ ที่สามารถมองเห็นความงามนั้นผ่านสายตาไร้สีสันแต่เต็ม ผสมกับความสามารถเฉพาะด้านการล้างอัดภาพ ที่มีผู้เชี่ยวชาญจำนวน น้อยรายในประเทศไทย ซึ่งอาจารย์จิสง หว่อง นับเป็นปรมาจารย์ภาพขาวดำที่มีฝีมือเยี่ยมขาดในระดับแถวหน้าที่ผมให้ความยอมรับนับถือมากคนหนึ่ง ท่านเป็นทั้งช่างภาพที่มีมุมมอง ลึกซึ้ง และยังเป็นผู้ทำงานเบื้องหลังในงานเทคนิคการสร้างฟิล์ม และการอัดขยายภาพ ตลอดจนเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของช่างภาพขาวดำอีกหลายๆ ท่าน

ความชื่นชอบในการสะสมภาพขาวดำของผมนั้นมีแรงบันดาลใจมาจากคุณพ่อ - คุณพ่อสุจินต์ เบนจรงคกุล ซึ่งเมื่อตอนที่ผมยังเด็กอยู่ คุณพ่อทำงานอยู่กับบริษัท แบลค แอนด์ ไวท์ บนถนนเจริญกรุง จำหน่ายอุปกรณ์เกี่ยวกับกล้อง ภาพที่คุ้นชินในครอบครัวของเราก็คือภาพคุณพ่อสะพายกล้อง ถ่ายรูปคนในครอบครัว โดยเฉพาะภาพลูกๆ ท่านจะชอบมากเป็นพิเศษ การสะสมภาพขาวดำของผม ก็เป็นการได้หวนรำลึกถึงอดีต วันหวานยังหวานอยู่ในวันที่คุณพ่อยังไม่จากพวกเราไป เป็นความสุขเล็กๆ ที่ทำให้ชีวิตเบิกบานขึ้น และภาพขาวดำนั้นยังเป็นการบันทึกเรื่องราวบอกเล่าความเป็นมาของอดีต ให้เราได้สืบสานจินตนาการ เช่นภาพถนนยาวราชในยุคที่รกร้างครองพื้นที่ซึ่งอาจารย์จิสงบันทึกไว้ ทำให้เรานึกถึงภาพไข่น้ำทาวน ในวันที่การท่ามาค้าขายยังไม่แน่นอนใดเชกเช่นทุกวันนี้

การจัดนิทรรศการภาพขาวดำสีสันวิถีไทย Rhythm of Thai Life ในครั้งนี้ เพื่อเชิดชูเกียรติให้แก่ อาจารย์จิสง หว่อง ผู้คร่ำหวอดในวงการนี้มานานเกือบ 60 ปี และยังได้รับเกียรติจาก กลียานมิตรช่างภาพขาวดำ เพื่อร่วมอุดมการณ์เดียวกันที่เพียรพยายามจะอนุรักษ์งานภาพถ่ายขาวดำไว้ให้อนุชนรุ่นหลังได้มีโอกาสเรียนรู้ ช่วยกันพัฒนา สืบสานงานถ่ายภาพขาวดำ ให้คงอยู่สืบไป และมีคุณค่าในแง่มุมมองของศิลปะ อดความบังคังด้านความคิดสร้างสรรค์ให้นานอารยประเทศไทยได้เชยชม

Foreword

A photograph taken with black and white film has a special charm. The medium may aesthetically convey a sense of tender feeling and soft lighting. Also the time-honoured techniques of developing film and enlarging and printing images by hand are all creative yet precise skills which add a certain ambience to the image. Black and white photographic prints have a profound and unique power to catch the eye and convey what only an expert photographer can see. These days, few are well-versed in the art of processing film. The rarity of this expertise qualifies Master C.S. Wong as one of Thailand's top photographers. I also respect and admire him for his fine flair for choosing the optimum moment to click the shutter. In addition to his own stunning photographs, he often works behind the scenes in a support role to ensure the success of other photographers.

My fondness for black and white pictures was inspired by my father, Mr. Suchin Bencharongkul. When I was a child, my father worked at the Black and White company on Charoenkrung road. This company sold photographic equipment. I was used to seeing my father, camera in hand, taking snaps of his family - his children in particular. My personal collection of black and white photographs reminds me of the past and of the times when my father was still with us. The pictures make me feel happy but a little bit melancholy.

In addition, the black and white photographs picture a past which many of us can only imagine from historical accounts. Prints such as the ones of Yaowarat Road in the old days, when trams plied the neighbourhood, evocatively take us back to earlier unfamiliar times. The pictures taken by Master C.S. Wong decades ago take you back to a China Town where trade was not so frenetic and the markets were not as crowded as they are today.

The "Rhythm of Thai Life" exhibition of black and white prints is being held to honour and pay tribute to Master C.S.Wong and his 60 years of exemplary and inspirational photographic experience. His good friends will share lively details of his life. Some are themselves photographers who are safeguarding these black and white pictures for the younger generation to study. They are both actively enabling this art to last long into the future and also presenting the creativity, beauty and history of Thai life to the world.

บุญชัย เบนจรงคกุล

(บุญชัย เบนจรงคกุล)
บรรณาธิการอำนวยการ

Boonchai Bencharongkul
Chief Editor

ไปหาปลา | ลานกีฬา จังหวัดเพชรบุรี , ขนาด : 60 x 19 ซม. , เทคนิค silver gelatin , ปี 2502
Title : Going to fishing | Location : Petchburi province , Size : 60 x 19 cm , Technique : silver gelatin , Year 1959

สีสันวิทย์ไทย โดย จีเส่ง หว่อง

ภาพชีวิตวิถีไทยที่ถ่ายทอดผ่านมุมมองและความคิดสร้างสรรค์ของ จีเส่ง หว่อง ปรมาจารย์ภาพถ่ายขาวดำผู้คร่ำหวอดในวงการศิลปะภาพถ่ายมานานเกือบ ๖ ทศวรรษ ภาพถ่ายที่สื่ออารมณ์ความรู้สึก ผ่านมุมมองและแสงเงา สีเทาไล่ระดับจากสว่างสูงสู่เงาต่ำกะมึนมืดเข้ม บรรเลงท่วงทำนองของชีวิต ที่บอกเล่าเรื่องราวผ่านชัตเตอร์ และกระบวนการล้างอัดขยายภาพ กอปรด้วยจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ดังจิตรกรผู้จัดเอกภาพแห่งความสมดุลขององค์ประกอบศิลป์ มุมแสงตกกระทบและจังหวะการเคลื่อนไหวเพียงเสี้ยววินาที ที่สัดส่วนแห่งความงามปรากฏร่วมกันอย่างลงตัว คือชั่วอึดใจเดียวที่ จีเส่ง หว่อง บันทึกความงามนั้นไว้บนแผ่นฟิล์ม

ความรักในการถ่ายภาพของเขาเริ่มต้นขึ้นในปี ๒๔๘๘ เมื่อป้าของเขาให้ยืมกล้องมาถ่ายเล่น ขณะนั้นเขาประกอบสัมมาชีพช่างซ่อมรถยนต์เป็นการหาเลี้ยงชีวิต และนับจากวันนั้นเป็นต้นมา การถ่ายรูปก็ถือเป็นงานอดิเรกที่เขาทุ่มเท เขาหลงใหลการลั่นชัตเตอร์เป็นชีวิตจิตใจ ประกอบกับทักษะด้านช่าง ส่งผลให้เขาเรียนรู้กลไกการทำงานของกล้อง และหมั่นฝึกฝนทักษะถ่ายภาพทุกครั้งที่ว่างวันจากการงานอาชีพ นอกจากจะพัฒนาฝีมือการถ่ายภาพอย่างสม่ำเสมอแล้ว จีเส่ง ยังสนใจการล้างอัดภาพ โดยการเรียนรู้ผ่านตัวหนังสือที่เขาไขว่คว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ในยุคนั้นความรู้เกี่ยวกับการล้างอัดภาพในห้องมืดยังเป็นเคล็ดลับวิชาที่สืบทอดกันเฉพาะในครอบครัวเท่านั้น แต่ด้วยความสนใจใฝ่รู้ จึงพากฎาติจากต่างประเทศซื้อหนังสือที่ทางบริษัทผู้ผลิตอุปกรณ์ในการล้างอัดภาพจัดทำขึ้น มาศึกษาด้วยตนเอง จนมีความสามารถและพัฒนาฝีมือขึ้นสามารถถ่ายภาพ ล้างอัดภาพเอง และส่งเข้าประกวด โดยได้รับรางวัลครั้งแรกจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์วันจันทร์ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๑

Rhythm of Thai Life by C.S. Wong

C.S. Wong is a master of black and white photography. He has been taking photographs for more than six decades. The subject of his photographic attention has always been the way of life in Thailand.

Through creative thinking and innovative camera angles, his prints convey the feeling and the moods of former times. Through the lens, he paints the rhythms of bygone life in all the shades of grey from brightness to shadow.

Technically inventive too, Master Wong refined the processes of developing black and white film. Even as a young man, the intricacies of the shutter movement in the 'new-fangled' cameras fascinated him. The technician in him was matched by the imagination and creativity of an artist. He sought balanced composition and visually arresting patterns of movement, lit from angles that augmented the message or impression he wished to convey.

As the shutter clicked, he would capture the split-second union of diverse visual factors. In a moment of serendipity, Master Wong sealed beauty into his negatives.

From mechanic to world-class photographer

In 1945, from the time his aunt let him use her camera to take photos for fun, he loved taking photographs. At that time, he worked as a car mechanic to earn his living, but taking photos became his hobby and his passion.

His mechanical skills enabled him to figure out the workings of camera mechanisms and he was enchanted by the movement of the shutter. During his spare time, after he had finished his daily work as a mechanic, he honed his skills with the camera.

In addition to taking photographs regularly, Master Wong was also interested in developing black and white negative film. He did independent research from textbooks and other academic sources but he knew there was more to learn. So he asked his relatives, who live abroad, to buy some printed material such as brochures that had been put together by manufacturers of photographic equipment in other countries. In those initial stages, dark room techniques for developing negatives were shared among family members only. His enthusiasm and ardent interest led him to study all techniques until he could develop negative film by himself.

Partly through income derived from the experiences, he refined his craft to the point where the quality of his photographic images reached such a high standard that he won a contest in the Daily Mail Newspaper in 1958.

พรสวรรค์ในการถ่ายภาพของเขาฉายแววตั้งแต่แรกที่เขาสู่วงการ ภาพถ่ายของเขาได้รับรางวัลอีกครั้งในปีถัดมาจากหนังสือพิมพ์สยาม ซึ่งต้องการคัดตัวช่างภาพเชื้อสายจีนเพื่อส่งผลงานเข้าประกวดกับสมาคมช่างภาพที่จัดการประกวดภาพถ่ายขึ้นเป็นปีแรก ปรากฏว่าภาพถ่ายของจิเส่งที่ส่งเข้าประกวดจำนวน ๔ ภาพ ได้รับรางวัลชมเชย ๑ ภาพ และรางวัลเหรียญเงิน ๒ ภาพ ทำให้ได้พบกับ จิตต์ จงมันคง ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ศิลปะภาพถ่าย) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๘ เพื่อนสนิทในวัยเยาว์สมัยเป็นเพื่อนนักเรียนชั้นมัธยมต้นที่โรงเรียนทอวังสัว ซึ่งทั้งคู่ห่างหายกันไปศึกษาต่อ จบจนกระทั่งเพื่อนรักทั้งสองหวนกลับมาพบกันอีกครั้งในคราวขึ้นรับรางวัลภาพถ่ายจากหนังสือพิมพ์สยาม ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒

การได้รับรางวัลติดต่อกันถึง ๒ ปีซ้อน ในห้วงเวลาเริ่มต้นของการเข้าสู่วงการถ่ายภาพ ทำให้ จิเส่ง หว่อง สนุกกับงานอดิเรกด้านการถ่ายภาพมากยิ่งขึ้น และยังนับเป็นความท้าทายที่ทำให้เขามุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์งานศิลปะภาพถ่ายเพื่อขึ้นเวทีประกวดอยู่เนืองๆ ถึงแม้ว่า การถือกล้องตระเวนไปในสถานที่ต่างๆ ในห้วงเวลานั้น เป็นสิ่งที่สร้างความรังเกียจและหวาดระแวงให้แก่ผู้คนที่พบเห็น เพราะเกรงว่าจะเป็นสายลับของทางการที่แฝงตัวเข้ามาถ่ายรูปในหมู่ประชาชน เพื่อจับผิดทางการเมือง จิเส่งต้องพกกล้องใส่ถุงกระดาษเพื่อหลีกการขัดขวางของประชาชนทั่วไป แต่เขาก็ไม่ละความพยายามที่จะหาโอกาสออกไปบันทึกภาพทุกเมื่อที่มีโอกาส และกลับมาทำงานทดลองการล้างอัด ขยายภาพตามที่จินตนาการจะนำพาไป

มังกรเกิดพระเกียรติ | สถานที่ถ่าย พระบรมมหาราชวัง (กรุงเทพฯ) , ขนาด 32.7x 60.2 ซม. , เทคนิค silver gelatin , ปี 2527
Title : Dragon honor | Location : Bangkok , Size : 32.7x 60.2 cm. , Technique : silver gelatin , Year : 1984

His photographic talent had been evident since he had first entered the field and it became recognized on a world scale as time passed.

In 1959, the Chinese Tiamor newspaper gave him an award. They wanted to recruit a Thai – Chinese mestizo (mixed race) photographer to send photographs to The Royal Photographic Society of Thailand. It was to be the newspaper's first competition.

Master Wong submitted four pictures to the competition. Two of them got an honorable mention and one was awarded a Silver Medal. In this Tiamor newspaper award presentation in 1959, he became reunited with an old friend and classmate who had studied with him at Kwongsiew lower secondary school, Master Chitt Chongmankhong. The pair used to be friends when they were young but became separated when they were sent to further their education. Master Jitt Jongmunkhong became a National Artist in Visual Art (Photography) in 1995.

Master Wong received awards in the next two consecutive years and this encouraged him and made him enjoy his hobby even more. It also challenged him to enter photographic art competitions regularly at world-class level.

At that time, carrying a camera to outside locations was considered suspicious. People tended to think that someone with a camera might be spying in order to find evidence of political dissent. To counter such attitudes, Master Wong covered his camera with a paper bag to hide it from the public but he never gave up his intent to take photographs every time he had the chance. He would then use the new shots to experiment with imaginative ways of developing and enlarging the pictures.

อรุณรุ่ง | สถานที่ถ่าย อ.กาญจนบุรี อ.สังขละบุรี , ปี 2545
Sunrise | Location : Sangkhlaburi district , Kanchanaburi province , Year : 2003

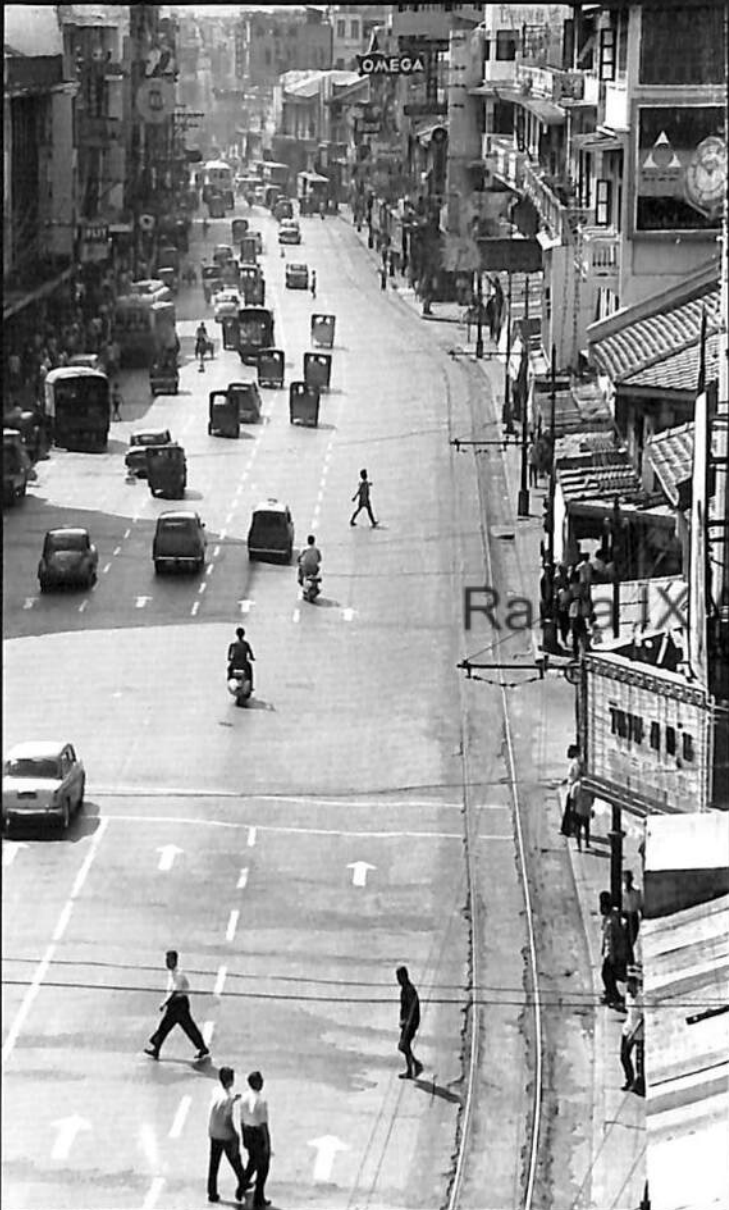

ยิ่งพิศ ยิ่งเจริญใจ

สายตาทิ่มมองโลกและชีวิตอย่างเข้าใจของ จีเส่ง หว่อง ถ่ายทอดบอกเล่าเรื่องราวผ่านภาพถ่ายขาวดำที่เขาสามารถใช้มุมมอง แสง และการจัดองค์ประกอบของภาพ สะท้อนเนื้อหาของภาพถ่ายอย่างมีสาระและให้ความสุนทรีย์ผสมผสานกัน ภาพของเขาสามารถทำให้ผู้ชมภาพเกิดอารมณ์คล้อยตาม ประทับใจ สะเทือนใจ หรืออึ้งอัม แบบคนที่เข้าถึงสัจธรรมของชีวิต ความเป็นไปของธรรมชาติและสรรพสิ่งรอบตัว การถ่ายภาพในแนว Pictorial จึงเป็นภาพแนวกบฏ ที่จีเส่งสามารถใช้ความสามารถด้านมุมมอง การจัดแสง น้ำหนักสีขาว เทา ดำ ที่จัดวางองค์ประกอบในภาพอย่างลงตัว ประกอบกับการใช้เทคนิคในการล้างอัดภาพเป็นเครื่องมือสนับสนุน ทำให้ภาพของเขางาม แปลกตา ด้วยฝีมือที่หาตัวจับยาก ภาพถ่ายในยุคเริ่มแรกของเขาจึงประกาศตัวให้มวลหมู่ช่างภาพทั้งหลายได้ยืดอกกับดาวประดับวงการคนใหม่ที่ทำลายสถิติช่างภาพในยุคเดียวกัน และยกย่องให้เขาเป็นมือสร้างรางวัลที่อยู่ในข่ายช่ารอบเสมอๆ เขาเป็นต่อช่างภาพอีกหลายๆคนด้วยความคิดสร้างสรรค์และเทคนิคในการล้างอัดภาพ วิธีที่เขาใช้ในยุคนี้เรียกได้ว่าเป็นการบุกเบิกแวดวงภาพถ่ายขาวดำ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างสรรคภาพให้มีความสมบูรณ์ของเรื่องราว ยิ่งๆขึ้นด้วยการซ้อนฟิล์ม, การใช้เทคนิคอัดภาพให้เหมือนการแกะสลักก้อนหิน, การทำภาพแบบ solarization, ถ่ายภาพต้นไม้ใบหญ้าสีเขียวให้กลายเป็นสีขาวด้วยฟิล์มอินฟราเรด จุดเด่นในงานของ จีเส่ง หว่อง คือมุมมอง สายตาจุดพญาเหยี่ยวที่หวาดเหี่ยวของเขานั้นเก็บภาพในมุมมอง และแสงเงาที่บางคนอาจมองไม่เห็น

ตลอดระยะเวลาในช่วงต้นของการเป็นช่างภาพมือรางวัล นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๑ – ๒๕๑๐ เขาได้รับรางวัลจากทั้งในและต่างประเทศ จีเส่งเล่าว่าปี ๒๕๐๘ ถือเป็นปีทองของชีวิต เพราะเขาได้รับเกียรติยศสูงสุดที่ช่างภาพทุกคนใฝ่ฝัน คือเข้ารับพระราชทานรางวัลจากพระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และยังได้รับรางวัลเหรียญทอง และถ้วยชนะเลิศ ๕ รางวัลจาก ๕ ประเทศ นับเป็นความสำเร็จอย่างงดงามของชีวิต

การเดินทางตามความฝันของเขายุติลงในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ด้วยการทางการเมืองงานอาชีพ จีเส่งหันเหเวลาทั้งหมดของชีวิตมาทุ่มให้กับอาชีพช่างซ่อมรถยนต์อันเป็นรายได้หลักในการเลี้ยงดูครอบครัว แม้ในช่วงที่ยุติการถ่ายภาพไป จีเส่ง หว่อง ยังรับหน้าที่เป็นกรรมการตัดสินการประกวดภาพถ่ายขาว - ดำ ทำให้เขายังคงคลุกอยู่ในแวดวงด้วยการเปลี่ยนบทบาทในเวทีการประกวดจากผู้ส่งผลงานเป็นผู้ลิขิตชะตาว่างานของช่างภาพคนใดดีที่สุดที่จะขึ้นแท่นรับรางวัล

รถรางเยาวราช ๑ (ซ้าย) , ๒ (ขวา) | สถานที่ถ่าย กรุงเทพฯ
ขนาด 41.5 x 60.2 ซม. , เทคนิค silver gelatin , ปี 2508
Title : Chaina town tram #1 (Left) , #2 (Right) | Location : Bangkok
Size : 41.5 x 60.2 cm. , Technique : silver gelatin , Year : 1965

Impressions that communicate

Some compare Master Wong's photographic vision to that of a falcon that is always searching for its prey. He interacts with the world visually and this outlook, together with wisdom derived from life experience, has enabled Master Wong to convey his message through the medium of black and white photography.

His ground-breaking use camera angles, lighting and composition can either convey a message aesthetically or record data impartially. Taking descriptive photographs is what Master Wong is known for, as well as using his technical skills effectively in order to communicate.

Master Wong can create a feeling, an impression or even affection through his photographs. His images speak to the viewer like a wise person who understands natural existence and the truth of life.

Master Wong's influence

Master Wong could compete successfully with other photographers of the period and many of them drew inspiration from his early images. He was considered to be a rising star in his field. He was viewed as a top contender who always went into the final round of competitions. He beat other photographers in terms of both creativity and technical ability. He was considered a pioneer in black and white photography.

He invented new techniques such as the film sandwich – using several layers of negative film one above the other, bas relief techniques and solarization. As an example of his pioneering approach, at a time when few people knew much about the technical side of photography, he could make the green leaves of a tree appear to be a white tree by the use of infrared film.

1965: Master Wong's golden year

From 1958 to 1967 Master Wong received both domestic and international awards for photography. However, he considers 1965 to be his golden year because then he received an award from His Majesty King Bhumibol Adulyadej and this is the dream of all Thai photographers. He also got a gold medal and five first prizes in international competitions that year so he counts it as his year of success.

Although he fulfilled his creative dreams, in his working life, car mechanics had been the main source of income for Master Wong and his family. He had to work harder on the car mechanics therefore he stop taking photograph for a while. Even though he no longer competes in competitions, Master Wong is still a committee member for contests of black and white photography. He is still involved in the field but not as a competitor but as a judge to decide who should qualify for awards.

ได้ลม | สถานที่ถ่าย จ.พระนครศรีอยุธยา , เทคนิค ซันด์วิช , 0 2528

Wind surfing | Location : Ayutthaya province , Technique : film sandwich , Year : 1985

Rama IX Art Museum Foundation

หวนคีนวงการ

เมื่อจิส่งเติบโตในงานอาชีพช่างซ่อมรถยนต์จนสามารถเปิดอู่ซ่อมรถยนต์เป็นกิจการเล็กๆในครอบครัว จัดการกับธุรกิจงานจนเข้าที่เข้าทางแล้ว จิส่งจึงหวนคีนวงการถ่ายภาพอีกครั้งในปี ๒๕๒๐ ในช่วงนั้นการถ่ายภาพสไลด์สีกำลังเป็นที่นิยม ทำให้เขาหันไปสนใจถ่ายภาพสไลด์สีอยู่ถึง ๑๐ ปี จนรู้สึกอึดอัด และหมดสนุกกับการถ่ายภาพสไลด์แล้ว จึงกลับมาทุ่มเทถ่ายภาพขาวดำอีกครั้งในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งเป็นยุคที่กล้องดิจิทัลเริ่มเข้ามามีบทบาทแทนการใช้ฟิล์ม แต่ในงานภาพถ่ายขาวดำนั้น กล้องดิจิทัลยังไม่สามารถทดแทนความงามที่ได้จากการถ่ายภาพด้วยฟิล์มขาวดำ โดยเฉพาะเรื่องของแสงเงา ที่กล้องดิจิทัลไม่สามารถทำให้เกิดความงามได้เท่ากับแสงเงาที่เกิดจากฟิล์ม ผนวกกับความเชี่ยวชาญของตัวบุคคล รวมไปถึงกระบวนการล้างอัดภาพ ด้วยรูปแบบวิธีที่คลาสสิกแบบยุคก่อน ภาพที่พิมพ์ผ่านเครื่องพิมพ์ก็ไม่สามารถเก็บรายละเอียดของโทนสีขาว, เทา, ดำ ที่มีถึง ๙ โทนสีได้ครบถ้วนเท่ากับการล้างฟิล์ม และอัดขยายภาพในห้องมืด

Experimenting with changing systems

After putting more effort into his car mechanics occupation, he was eventually able to open a small garage as a family business.

Master Wong took up photography again in 1977. He maintained an interest in color slide photography, which was popular then, for 10 years, but it lost its appeal for him in 1987 when he started doing black and white photography again.

This was the time when the digital camera was introduced and the use of negative film went out of fashion. Unfortunately, the digital camera is still not able to replicate the beauty of pictures produced by using black and white negative film. Lighting effects in particular diminish in quality with digital cameras, which give every subject a similar polished feel.

Negative film photography however is more personalized as it reflects the personal skills, creativity and technical competence of the photographer, especially in the processes of developing the film.

Unlike photographs that are printed out by computerized printers and which are not able to capture the subtle nuances of tone and the multiple shades of grey, black and white negative film photography has a complete scale of nine tones that can be produced either when developing the film or when enlarging prints in the dark room.

สนุกกับสีสันของชีวิต

ความสุขในยามว่างของ จีเส่ง หว่อง คือการออกเดินทางไปบันทึกความงามรอบตัวลงบนแผ่นฟิล์ม แต่ใช้ว่าเขาจะออกตามล่าหาภาพฝันในมโนสำนึกเท่านั้น แม้ในเรือชนข้าวสารที่ทอดสมออยู่ข้างบ้าน เขายังมองเห็นมุมชีวิตที่สมควรได้รับการบันทึกไว้เป็นภาพแห่งความทรงจำในวันวาน ภาพคนแบกข้าวสารหลังแอ่นเหงื่อพราว เบ็ดข้าวรวงกราว กับแสงกระถน ที่ทำให้รู้สึกถึงฉากชีวิตของผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่งต้องแบกภาระในการหาเลี้ยงชีพอย่างหนักหน่วงและหมดเรี่ยวแรง หรือภาพที่สื่อการกำเนิดใหม่ของชีวิตผ่านประตูไม้ไหมไฟ ที่ดูราวจะถูกตัดสิ้นไว้วงจรชีวิตสิ้นสุดลงไปกับเขม่าไฟที่ยึดเคลือบผิวไม้ แต่ปาฏิหาริย์แห่งการฟื้นคืนก็ปรากฏให้เห็น ด้วยใบอ่อนที่แทงยอดแทรกเนื้อพุงของบานประตูเก่าออกมา เกิดเป็นความหวังและการสืบต่อ เป็นลมหายใจแห่งความหวังที่ฟุดขึ้นให้ผู้ที่ได้พบเห็นมีกำลังใจที่จะ ยืนหยัด สู้ทน

งานในช่วงหลังของจีเส่งนอกเหนือไปจากการถ่ายภาพแล้ว ยังช่วยสนับสนุนช่างภาพชาวดำอีกหลายคน ที่ไม่ทำงานล้างอัดภาพด้วยตนเอง เขาจึงเป็นอีกหนึ่งแรงที่ช่วยเกื้อหนุนให้งานของช่างภาพชาวดำส่วนหนึ่ง ได้ทำงานส่งประกวดด้วยภาพที่สมบูรณ์จากการถ่ายทำ การล้างอัดภาพ ซึ่งนับเป็นงานที่ขาดคามภูมิใจ

และงานอีกชิ้นที่เขาให้ความสำคัญไม่แพ้กันคือการถ่ายทอดความรู้ เรื่องการถ่ายภาพ และการล้างอัดภาพชาวดำให้แก่คนรุ่นต่อไป โดยสละเวลาเป็นกรรมการของชมรมถ่ายภาพหลายแห่งเพื่อสร้างทายาทช่างภาพชาวดำรุ่นต่อไปให้สามารถรักษางานศิลปะภาพถ่ายเอกรงค์นี้ให้ยืนยาวไปอีกนานวัน

Master Wong now

These days, Master Wong enjoys travelling around recording the beauty around him using a negative film camera. No longer searching for a dream, he just dips into moments of experience like a ship that drops anchor for while. He captures fleeting scenes so that the future generation can get a glimpse of our present way of life.

As an example, such a scene may symbolize a man who is exhausted by the burden of earning his living. It shows a farmer with a heavy sack of unmilled rice slung across his back. He is perspiring with effort. Grains of rice fall down.

Another image may show the miracle of recovery, or even rebirth, symbolized by a young leaf that is growing from a decaying door. It gives a breath of hope and a glimpse of the spiritual power that sustains people through adversity.

Currently, Master Wong helps photographers who want to submit photographs to competitions but who are not able to develop black and white negatives themselves.

As a committee member for many photography associations, he continues to emphasize the importance of teaching people how to develop negative film. His intention is to train younger people in the techniques of black and white photography so that the next generation too can have access to the art of monochrome photography.

Rama IX Art Museum Foundation

แสบแก้วหู | ลานที่ถ่าย จังหวัดเพชรบูรณ์ , ขนาด : 60.2 x 45.5 ซม. , เทคนิค silver gelatin , ปี 2536
Title : Ears burning | Location : Petchaboon , Size : 60.2 x 45.5 cm. , Technique : silver gelatin , Year : 1993

Rama IX Art Museum Foundation

พนิศสืบ | สานุนท์ถ่ย จ้งควด์ชลบุรี ,
ขมก 60.2 x 48.5 ซม. , เทคนิก silver gelatin , ปี 2505

Title : Escape the wave | Location : Chonburi province ,
Size : 60.2 x 48.5 cm. , Technique : silver gelatin , Year : 1962

ทะลไวด | สานุนท์ถ่ย จ้งควด์ชลบุรี , ขมก 48.5 x 60.3 ซม. , เทคนิก silver gelatin , ปี 2503
Title : Savage Sea | Location : Chonburi province , Size : 48.5 x 60.3 cm. , Technique : silver gelatin , Year : 1960

Bangkplama IX Art Museum Foundation

ใบอ่อนที่แทงยอดแทรกเนื้อพูนังของบานประตูเก่าออกมา
เกิดเป็นความหวังและการสืบต่อ เป็นลมหายใจแห่งความหวังที่พัดขึ้นให้ผู้ได้พบเห็น
มีกำลังใจที่จะ ยืนหยัด สู้กัน

The miracle of recovery, or even rebirth,
symbolized by a young leaf that is growing from a decaying door.
It gives a breath of hope and a glimpse of the spiritual power that sustains people through adversity.

แสงอรุณ | สถานที่ถ่าย อำเภอบางปลาม้า , ขนาด 41.4 x 60.5 ซม. , เทคนิค silver gelatin , ปี 2550

Title , First Light | Location: Bangkplama district , Supanburi province , Size : 41.4 x 60.5 cm , Technique : silver gelatin , Year 2007